

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

สำคัญหลักใจ

จากนี้ไปถึงบ้านแพงราว ๒ ชั่วโมง ๒๓-๒๕ นาที เคยไปเคยมาที่ไหนมันก็จำได้หมดนั่นละ ไปบ้านแพงก็จะไปค้างที่บ้านแพงคืนหนึ่ง พอฉันเสร็จแล้วก็กลับ ถึงนี้ในราวบ่ายหรือเที่ยง อยู่ในย่านนี้แหละ เพราะเราเคยไปเคยมา มันจำเวลาได้หมดละ ส่วนมากนิสัยมักจะสังเกต ไปถึงที่ไหนๆ เวลาเท่าไรๆ ก็กิโล มักจำได้เสมอ แต่เดี๋ยวนี้จำไม่ได้ละ นิสัยสังเกตยังมีตามเดิม แต่ความจำไม่มี แต่ก่อนสังเกตด้วยจำได้ด้วย ไปที่ไหนๆ จำได้หมด ไปถึงเป็นระยะๆ เช่นอย่างกรุงเทพฯ ไปถึงสี่หีบ ๑๗๕ กิโลเมตร จากสี่หีบไประยอง ๒๒๒ กิโลเมตร จำได้แต่ก่อน เดี่ยวนี้ไม่ได้ละ มันเป็นนิสัยของมัน ไปที่ไหนสังเกตๆ แยกเข้าสี่หีบไปทางระยองอะไรๆ แยกกิโลที่เท่าไรนี้มันจำได้นะ

เมื่อเช้าลงดูเหมือน ๑๗ หรือใจ พรอทลง ความหนาวลงดูเหมือน ๑๗ ที่กุฎิเราเมื่อวาน ๑๗ ครั้ง วันนี้ ๑๗ ลงมาเรื่อยๆ ละ สำหรับวัดป่าบ้านตาดนี้ลงสุดขีด ตั้งแต่เรามีปรอทแล้วมาสร้างวัดนี้ ลงต่ำสุด .๕ ปี ๒๕๑๖ ลงถึงจุดห้า ต้นไม้ในนี้ตายหมดนะไม่ถึงศูนย์ ถึงจุดห้า วันนั้นก็คงจะเอาผ้าห่มติดตัวไปด้วย ค้างบ้านแพงคืนหนึ่ง บ้านแพงเราก็สร้างให้หลายอย่างอยู่นะ (เมรุเผาศพ) เอ้อ เมรุเผาศพนี้ตั้งหกแสนเจ็ดแสนนะ กุฏิสมภาร ศาลาใหญ่ เขารับเครื่องมุง นอกนั้นเราเอาหมดเลย

ที่บ้านแพงตอนนั้นดูเป็นดงหมดนะ วัดบ้านแพงเป็นดงหมดเลยละแฉวนั้น พ่อแม่ครูจารย์ไปพักที่นั่น คือเรามักไปเสมอ ถ้าพ่อแม่ครูจารย์ไปที่ไหนเรามักไป จากนั้นเข้าไปตลาดไกลเป็นดงทั้งหมด แล้วรอบๆ วัดนี้เป็นดงทั้งนั้นแหละ เดี่ยวนี้เป็นบ้านเป็นไร่เป็นนาไปหมดแล้ว บ้านติดกับวัดเลยเดี๋ยวนี้ แต่ก่อนอยู่กลางดงนะนั่น พ่อแม่ครูจารย์พักอยู่ที่นั่น ท่านเล่าให้ฟังเวลาท่านเทศน์ คือท่านไปอยู่สามผง ท่านกำลังเทศน์ความรู้ของท่านนี้ยังไปไหน พญานาคกับบริวารมาฟังเทศน์อยู่ที่ลำแม่น้ำสงคราม อยู่ลำแม่น้ำสงคราม พญานาคกับบริวารฟังเทศน์ ท่านเทศน์อยู่นี้ท่านมองไปเห็น พ่อแม่ครูจารย์มันท่านเล่าให้ฟัง พญานาคมาฟังเทศน์ว่างั้น อยู่แม่น้ำสงคราม

จากนั้นมาสามผงก็ดูไม่ไกลนัก ท่านไปอยู่สามผงหลายปี เป็นดงทั้งหมดเลยสามผง เราก็เคยไปพักที่นั่น ตั้งแต่เที่ยวเก่งๆ อยู่ ไปเที่ยวทางสามผง เข้าไปทางนั่นละ จากบ้านนาค บ้านโคกนาค พ่อแม่ครูจารย์ไป ไปเที่ยวทางโน้น เข้าไปถึงสามผง ดงน้อย เป็นป่าเป็นดง แต่ก่อนเที่ยวเก่งนะ ตอนนั้นเที่ยวเก่ง แต่ไปแต่องค์เดียวละ แผลกอยู่ ไปเที่ยวกรรมฐานไปแต่องค์เดียว นิสัยเป็นอย่างนั้นละ ถ้าไปสององค์มันเป็นน้ำไหลบ่า ไหลบ่าทางนี้ ถ้าสามองค์ไหลบ่าทางนี้ไม่เป็นท่า แนะ ถ้าองค์เดียวแล้วป่าช้าอยู่กับ

เราเท่านั้นพอ คำว่าป่าช้าอยู่กับเรามากเลย เต็มมันก็เต็ม เพราะฉะนั้นถึงไปแต่
องค์เดียว เป็นนิสัยอย่างนี้ละ มันเด็ดจริงๆ นะ ว่าอะไรเป็นอันนั้นๆ ไปเลย ไม่มี
วอกแวก เป็นน้ำไหลบ่า เอียงนู่นเอียงนี่ไม่เป็นละ นิสัยนี้ไม่เป็น พุงเลย ตรงไหนตรง
นั้นเลย

ว่าไปไป ว่าอยู่อยู่ เป็นอย่างนั้น มันหากเป็นนิสัยมาตั้งแต่ฆราวาส พอบวชเป็น
พระมาอ่านธรรมะนี้จึงรู้ว่า โอ้ นิสัยเรามีคำสัตย์คำจริงมาตั้งแต่เป็นฆราวาสแล้ว คือว่า
อะไรเป็นอย่างนั้นแต่ก่อน เป็นฆราวาสเหมือนกัน ว่าไปไป ว่าอยู่อยู่ ว่าทำทำเลย ที่นี้
เวลามาบวชเป็นพระมาอ่านธรรมะนี้มันจึงย้อนหลังทราบ โอ้ นิสัยเรามีคำสัตย์คำจริงมา
ตั้งแต่เป็นฆราวาสโน่น มันจริงจังมาตั้งแต่นั้นละ

พอพูดอย่างนี้ก็ระลึกได้ มีเพื่อนของพ่อมาเล่าให้ฟัง เพื่อนของพ่อละชวนเรา
เรามีหมาพรานเข้าล่าสัตว์ในป่าแก่ง มาชวนเราไป โอ้ ไปไม่ได้ละได้ลั่นคำว่าจะทำอันนั้น
ให้พ่อ วันพรุ่งนี้จะทำทั้งวันเลยจนเสร็จ ไม่ได้ไปแหละ ที่นี้เพื่อนของพ่อก็เป็นอันว่า
ไม่ได้ไป เลยดอดไปถามพ่อ ไหนไอ้บัวมันว่า เราชวนมันไปล่าสัตว์ในป่ามันบอกว่าไป
ไม่ได้ คือหมาเรามันหมาพราน มันไปไม่ได้วันนี้ มันได้ลั่นคำแล้วว่าจะทำอันนั้นๆ ให้
พ่อ แล้วมันทำหรือเปล่านั้น ถามพ่อ โอ้ย ไอ้ถ้าลงมันได้ลั่นคำแล้วไม่ต้องบอก ถ้ามัน
เฉยแล้วอย่าไปใช้เลยไม่เป็นท่า ถ้าลงมันลั่นคำแล้วอะไรเป็นอันนั้นหมดละไอ้ที่นี้ละ
มันทำแล้ว มันทำเรียบร้อยแล้ว อย่างนั้นละเราไม่ลืมนะ

พ่อละมายกยอว่า ไอ้ถ้าลงมันได้ลั่นคำแล้วเรียบร้อย ถ้ามันไม่พูดแล้วอย่าไปใช้
มันเลย เฉย เหมือนหูหนวกตาบอด ถ้าลงมันได้ลั่นคำแล้ว เอาเลย นี่มันทำเรียบร้อย
แล้ว อย่างนั้นละเราไม่ลืมนะ นี่คือคำสัตย์คำจริง ถ้าลงได้ลั่นคำแล้วเหมือนว่ามันเป็น
ไฟอยู่ในนี้ ไม่ได้ทำอยู่ไม่ได้ ต้องทำเสียก่อน ถ้าลงได้ลั่นคำแล้วขาดอยู่ในนี้เลย เป็น
นิสัยแต่ฆราวาสมาก็เป็นอย่างนั้น ถ้าไม่ได้ลั่นคำแล้วก็เตร็ดเตร่เร่ร่อนอะไรไปได้ทั้งนั้น
แหละ ถ้าลงลั่นคำแล้วลงช่องเดียวเลย ต้องไปต้องทำ เป็นอย่างนั้น

วันนี้ก็ต้องไปค้างบ้านแพงคืนหนึ่ง วันพรุ่งนี้กลับ วันนี้ไม่ได้อยู่ละ ฉันทิ้ง
เสร็จแล้วก็ออกเดินทางกลับบ้านแพง ก็ราว ๒ ชั่วโมง ๒๔-๒๕ นาทีถึงบ้านแพง รถก็จอด
อาดๆ แล้วไปหาขุ่กันนะรถนะ วิ่งตัดหน้าตัดหลังกัน อันหนึ่งมีธรรมมีวินัยติดอยู่กับ
หัวใจ อันหนึ่งมีแต่เตร็ดเตร่เร่ร่อนไม่มีหลักมีเกณฑ์ มันติดมันตันไปทางไหนมันก็รู้
หมด อันหนึ่งตรงแนวอยู่อยู่กับหลักธรรมหลักวินัยความสัตย์ความจริง ตรงแนวๆ uly
อันนี้ไม่มีหลัก จิตใจไม่มีหลัก กิริยาแสดงออกก็ไม่มีหลัก อะไรถ้ามีหลักใจแล้วสำเร็จ
ทั้งนั้น สำคัญหลักใจ ถ้าหลักใจไม่มีทำอะไรไม่ค่อยสำเร็จ ไขว่ขว้านั้นๆ นี้ๆ ไม่ได้เรื่อง
ถ้ามีหลักใจแล้วทำอะไรพุงๆ ขาดไปเลยๆ หลักใจจึงเป็นของสำคัญ

วันนี้ก็ไปค้างบ้านแพงคืนหนึ่ง ไปโน้นก็ไปเทศน์ คำวันนี้เต็มไปหมดละบ้านแพงที่บ้านแพงพูดคนเต็มศาลาหัวเราะลั่นทั้งศาลาเลย เขาถามอะไรขึ้นมา มีผู้หญิงคนหนึ่ง เขามีครอบครัวมาได้หลายปีแล้วไม่มีลูก เขาว่าจ้าง อ้าว เจ้าก็ตรวจดูผ้าเจ้าชิมันมีอะไรหัวเราะลั่นเลย มาถามข้อยังไงข้อยไม่ใช่ผ้าเจ้านี่ เจ้าต้องถามผ้าเจ้าชิมันขัดข้องตรงไหนถามซิ คนหัวเราะบนศาลานี้เสียงลั่นเลย ก็พอลถามปั๊บตอบเลยทันที เหมือนว่าไม่ได้คิด ถามปั๊บมันก็รับกันปั๊บๆ ใส่เปรี้ยวๆ เลย คนหัวเราะลั่นบนศาลา เราก็อิ่มลิ้ม เพราะมันหัวเราะลั่นทั้งศาลา พอลถามปั๊บปุ๊บออกเลย มันก็เสียงดังละซี ถามปั๊บ ปุ๊บออก รับกันมันก็เสียงดัง คนได้ยินกันทั้งศาลา ว่าไม่มีลูก ก็ถามดูซิผ้าของเจ้ามันเป็นยังไงมันขัดข้องตรงไหน ขบขัน นั่นละคนเลยหัวเราะลั่น

คือธรรมดาพูดจริงๆ เราไม่มีอะไรกับใคร สามแดนโลกธาตุมันหมดเสียจริงๆ พอลพูดปั๊บดับพร้อมไปเลย แต่พวกเขาไม่ได้ดับซิ ทั้งวันเขาจะเอาไปขี้ขำกันอยู่นั่นละ เอ๊ะ ทำไมท่านว่าอย่างนั้น ทำไมท่านว่าอย่างนี้ พวกบ้า เราพูดแล้วแล้วเลยเราไม่มีอะไรกับใคร เพราะฉะนั้นมันจึงพูดได้สะดวกสบาย พอปั๊บๆ ออกเลย หายเงียบไปเลย ทางนั้นเอากันແหลกไปเลย มาถามว่ามีผ้ามาหลายปีแล้วยังไม่มีลูก เราก็อืด ผ้าของเจ้าเป็นยังไงเอามาตรวจตราดูซิ คนหัวเราะลั่น จะเอากันก็ตรวจตราเสียก่อนซิ นี่ที่คนหัวเราะนะ เราพอลพูดแล้วแล้วเลย พูดธรรมดา ก็เราไม่มีอารมณ์กับอะไร พุดปั๊บหายเงียบไปเลยไม่มีอารมณ์ อันหนึ่งมันมีอยู่ มันเอาไปขี้ขำ วันนั้นคงจะทั้งวันละเพราะพูดขบขันนี่นะ พอลถามปั๊บๆ ออกเลย คนหัวเราะกันทั้งศาลา เป็นอย่างนั้นละ ก็เราไม่มีอารมณ์พูดอะไรก็แล้วไปเลย

นี่ละเข้าใจไหม จิตที่มันขาดเสียทุกอย่างทุกอย่างแล้วมันไม่มีเงื่อนต่อ พุดอะไรไม่มีอารมณ์ จะพูดขนาดไหนๆ เหมือนกันหมด เป็นคำเหมาะสมๆ ในขณะที่พูด เสร็จแล้วผ่านเลยๆ ไม่มีอะไร แต่เขาไม่ผ่านละซี เขาเอามาอุ้งกินกันอยู่เงื่อนละ พอว่าอุ้งกินนี่ก็ เราคิดเห็นท่านเจ้าคุณอุดร วัดโพธิ์เรานี้ นิสัยดูใครไม่เป็น นิสัยเรียบ ดูว่ามีองค์นี้ละที่เด่นมากที่สุด ดูใครไม่เป็น นิสัยเรียบตลอด วันนั้นชำระอธิกรณ์กัน เราเป็นผู้ชำระ แต่ก็เดชะนะ ไปที่ไหนลงทั้งนั้นละถ้าเราลงได้เข้าชำระแล้ว เรียบยอมรับหมดเลย

อันนั้นก็ขัดกัน ประชุมกัน ๒ วันไม่เสร็จ วันที่ ๓ ท่านเจ้าคุณเลยเอาจดหมายน้อยให้เนรถือมาแค่นี้ แต่ก่อนไม่มีรถ ถ้าหน้าแล้งก็มีแต่ทราย เดินมานะ ถ้าหน้าฝนมีแต่ตมแต่โคลน วันนั้นเนรเอาจดหมายน้อยมาแค่นี้ เดินมานะไม่มีรถ ไม่มีทางรถมาเราก็อ่านดู ขอนิมนต์ท่านอาจารย์ไปดับไฟวัดโพธิ์ให้ด้วย เวลาไฟกำลังไหมลุกไหม้วัดโพธิ์จะหมดวัดแล้วแหละ ขอนิมนต์ท่านอาจารย์ไปดับไฟวัดโพธิ์ให้ด้วย เวลาไฟกำลังไหมวัดโพธิ์ ไฟไหม้วัดโพธิ์ແหลกหมดแล้วแหละว่าจ้าง พอเสร็จแล้วเราก็อืด เราไม่

สบายอยู่แต่เราก็ไป เพราะฟังว่าประชุมกันอยู่ ๒ วันไม่เสร็จ เราก็เลยไป พอไปถึงเขาก็เลย เราไม่ลืม ๔๕ นาที ใส่เปรี้ยวๆ ดกนั้นดกนี้ชดนั้นชดนี้ สุดท้ายยอมหมดเลย

ฝ่ายอธิการบดีเรียกว่าฝ่ายข้าศึกก็มีผู้ว่าเป็นผู้นำมา ทางฝ่ายวัดก็ทั้งวัด เขาก็เสีย ๒ วันไม่ลง เจ้าคณะภาคที่ไหนมาประชุมก็ไม่ลงกัน นั้นละจึงได้เขียนจดหมายน้อยมาหาเรา ไปก็ชดกันเลย ๔๕ นาที เอาเปรี้ยวๆ ยอมรับหมดเลย เป็นอันว่าหาที่ค้านไม่ได้แล้ว ยอมรับกันทั้งวัด ทั้งสองฝ่ายยอมรับด้วยเหตุผล นั้นเห็นไหมละ พอเสร็จแล้วเราก็เหนื่อย ๔๕ นาทีประชุมกัน มัดเข้าๆ สุดท้ายสู้ทางนี้ไม่ได้ยอมรับ พอยอมรับเราก็เหนื่อยเราก็แผ่สองสลิ้งนอน พวกพระก็มานวดเส้นให้

ที่นี้ท่านเจ้าคุณอุดร นิสสัยเรียบนะ ดูใครไม่เป็น พอเป็นอย่างนี้ เจียบๆ ละ พระเถรนวดเส้น ถ้าอยากเห็นฤทธิ์อาจารย์ของเราให้มาดูเวลาขึ้นเวทีว่างั้นนะ ถ้าอยากเห็นฤทธิ์เดชอาจารย์ของเราให้มาดูเวลาขึ้นเวทีว่างั้น มันอะไรกันก็ไม่รู้ก็ดี เราก็ทำทำชู้ เพราะนิสสัยดูใครไม่เป็น เราทำทำชู้ มันอะไรไม่รู้แหละ ของมันเสร็จสิ้นไปแล้วกินจนบุตรจนเสียแล้วมันมาอุ้มกินอะไรกันอีกนี่นะ เราทำทำอย่างนี้นะ พูดเรียบๆ นะ อุ้มกินทั้งวันมันก็น่ากิน เพราะกินเมื่อไรก็ดีทุกทีๆ ไม่มีท้องเสีย ไม่ปวดไม่เสีย พูดอย่างสบายนะ

เราทดลองดู เราทำทำชู้นะ เพราะเรารู้นิสสัยอยู่แล้ว จะออกแบบไหน ก็ออกแบบเก่า แบบเฉยสบาย โอ้ย นี่ก็แบบเก่า ชอบกลนะ กินทั้งวันก็ไม่เสียไม่มีบุตร กินได้ทั้งนั้น ขบขันดีเจ้าคุณอุดร ดูใครไม่เป็นละองค์นี้ก็ดี ส่วนเรานี้ถ้าไม่ได้ดูไม่ได้นะ ต้องสะพายยาทันทใจไปเต็มยามนั้นละเข้าใจไหม ไปที่ไหนถ้าไม่ได้ดูแล้วปวดหัว ต้องกินยาทันทใจ ยาทันทใจหมดยามแล้วเอาละวันนั้นสบาย เป็นอย่างนั้นละ นิสสัยมันต่างกัน เท่านั้นละ อันนี้ไม่มีอะไรละ เสร็จแล้วก็จะไป

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ